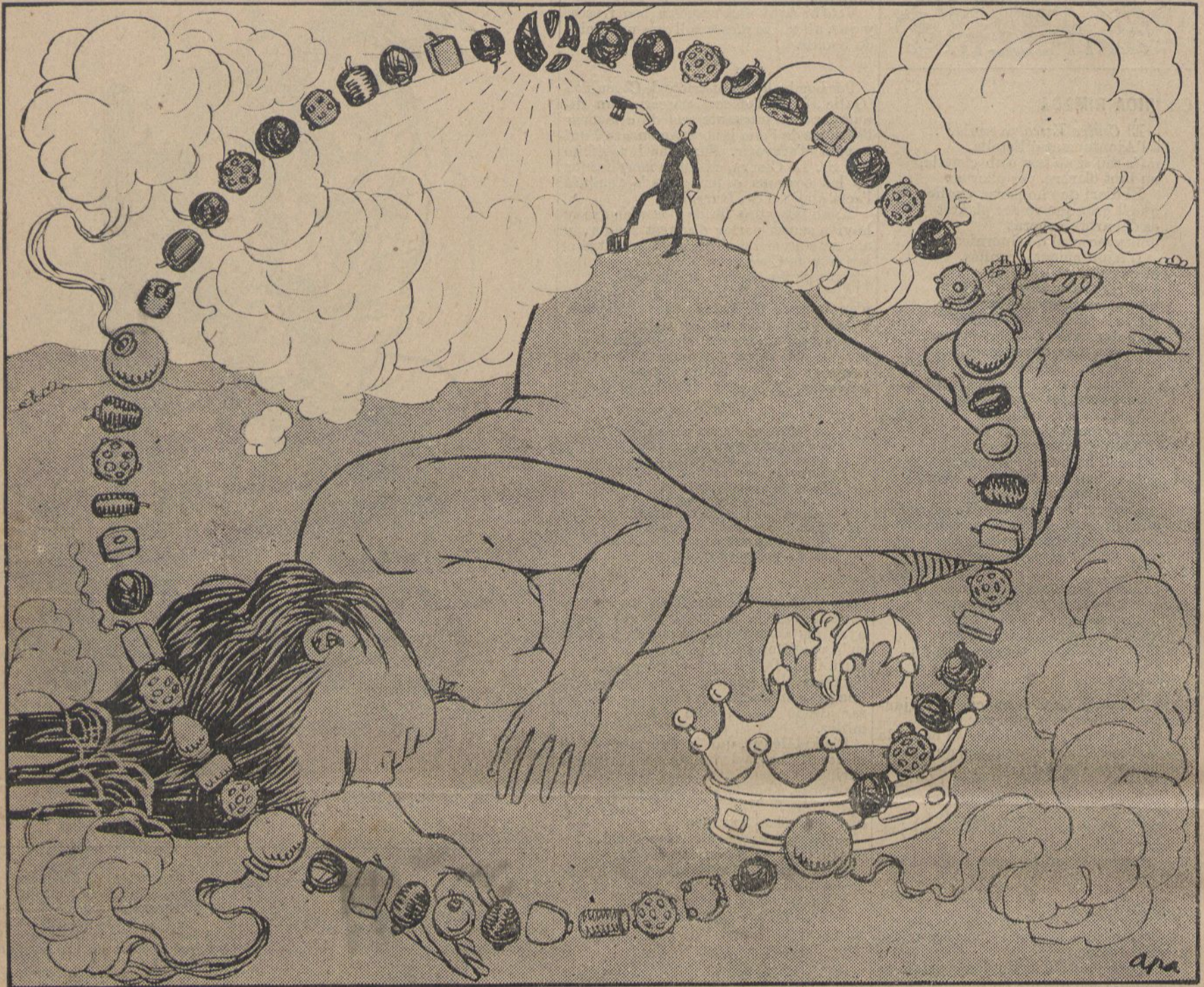

EL ROSARI DE BARCELONA

Misteri de dolor.

(Dib. d'APA.)

el caciquisme barceloní, va *calçar* a n'en Samaranch, com a home polítich, molt abans de que se n'anés d'aquest món.

IÀ SALAMANCA!

A Salamanca en Cambó va fer la demostració de que 'ls pobles castellans tenen, per obligació, encara pitjor condició regional que 'ls catalans.

Si en cada regió 'l mal és, vindrà per força després l'Unió regional que manca... Lo d'ara anirà al revés. (Y qui vulgui saber més que se 'n vagi a Salamanca.)

PEPET DEL CARRIL.

La premsa madrilenya retratada per ella mateixa.

En un mateix dia s'efectuà a Madrid la colocació d'una lápida en la casa ahont morí 'l gran poeta Espronceda, y una corrida de toros.

Y la premsa dedica a la corrida de toros columnas de text, y no més que unas quantas ratllas a commemorar la memoria del famós autor de *El Diablo Mundo*.

Jo no sé si això és lo que vol el públich; però de cap manera és lo que hauria de fer la premsa.

Uns quants regidors lerrouxistas, trobantse sols en la Comissió de Foment, donaren allargas a la petició de colocar el bust del popular Emili Vilanova en una de las plassetas del Parch.

Sembla mentida que 'l graciós autor de *¡Qui compra maduixas!*, *Las bodas d'en Cirilo*, y altres quadros de la vida barcelonina, pugui tenir enemichs.

Y no obstant, ho són instintivament aquells que comprenen que en Vilanova, si encara visqués, els podria retratar ab todas las sevas miserias y ridiculasas.

Corre ab insistencia 'l rumor de que pel cinquantenari dels Jochs Florals la reina serà una reina de debó, encara que aixó fassi riure.

Tot dependeix d'aquell que guanyi la *Flor natural*.

¡Apa, Dalló! Anímat. ¡D'un tret matarás dos pardals! El Consistori 't pot fer arribar al mestratge desitjat. Y la teva elegida 't pot fer donar la cátedra no menos desitjada.

Y no badis, per més que diuen que no badas pas.

Jo, quan aixó sigui confirmat, te faré un sonet de carreter, d'aquells que comensan ab un *joh!* com una casa.

Un sonet que ni aquell d'un cert sombreroer a qui has fet tornar célebre.

Ja fa temps que 'ls de la *Caza* com gos sense l'amo estan; y si passa un paraigüero ó un esmolet per allá, s'abocan a la finestra, y li diuen somicant: —Caballero, si a Francia ides, por nuestro amo preguntad.

Digueuli que vingui prompte ó aixó se 'n va a can PiStraus, que d'ensá que ell és a Fransa els d'aquí no *compren* pa; que en el teatre, fent comedia, tots estem plorant a raig; que 'l seu tinent no 'ns agrada, que tots ens deixem el ral, que no tenim una *perra*... en fi, que corri a tornar!

En algun número de la *Gaceta de Madrid*, s'hi publica de tant en tant un decret que, mica més mica menos, diu:

«En atención a los méritos y servicios de D... N. N. (1), vengo en concederle el Collar n.º... de la Real y distinguida orden de Carlos III», etc., etc.

¿Aixó critican? No sé per qué ho han de criticar: ¿per ventura no está bé que 'ls gossos portin collar?

(1) Un monárquich rabiós sempre.

TARJETA

ANACLET E. DE RAMIS ANGLÉS

Formar, ab aquestes lletres degudament combinades, el nom d'una sarsuela catalana estrenada de poch.

H. BORRAS Y BAGES.

GEROGLÍFICH

:: +
FIX
ers
+
FIXXX

UN PROPIETARI.

Tobella y Costa: Asalto, 45 - BARCELONA